ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ.

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ.....

ບົດສະເໜີ
ກ່ຽວກັບການສ້າງ "ຮ່າງ" ດຳລັດວ່າດ້ວຍທີ່ດິນກະສິກຳ

ຮຽນ:
- ທ່ານ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ທີ່ເຄົາລົບ ແລະ ນັບຖືຢ່າງສູງ;
- ບັນດາ ທ່ານປະທານ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີທີ່ເຄົາລົບ;
- ບັນດາ ທ່ານສະມາຊິກສະພາລັດຖະບານ ທີ່ນັບຖື ແລະ ຮັກແພງ;
- ທ່ານ ຍິງ ແລະ ທ່ານ ຊາຍ ທີ່ນັບຖື ແລະ ຮັກແພງ.

ຂ້າພະເຈົ້າ ຮູ້ສຶກເປັນກຽດຢ່າງສູງ ທີ່ໄດ້ຕາງໜ້າໃຫ້ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ກໍ່ຄື ຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງ "ຮ່າງ" ດຳລັດວ່າດ້ວຍທີ່ດິນກະສິກຳຂຶ້ນມາ ສະເໜີເຫດຜົນ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນໃນການສ້າງ "ຮ່າງ" ດຳລັດດັ່ງກ່າວ ຕໍ່ກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ສະໄໝສາມັນ ປະຈຳເດືອນ ມິຖຸນາ 2022 ບົດສະເໜີຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ປະກອບດ້ວຍ 6 ເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ສະພາບການທີ່ຜ່ານມາ ແລະ ບັນຫາທີ່ຕ້ອງແກ້ໄຂ;
2. ເປົ້າໝາຍ, ເຫດຜົນ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນ ໃນການສ້າງ "ຮ່າງ" ດຳລັດວ່າດ້ວຍທີ່ດິນກະສິກຳ;
3. ໂຄງປະກອບ ແລະ ເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍຂອງ "ຮ່າງ" ດຳລັດວ່າດ້ວຍທີ່ດິນກະສິກຳ;
4. ຊັບພະຍາກອນ, ກົນໄກ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
5. ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ຜົນກະທົບ.

1. ສະພາບການທີ່ຜ່ານມາ ແລະ ບັນຫາທີ່ຕ້ອງແກ້ໄຂ.

ພາຍຫຼັງທີ່ປະເທດຊາດໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍມາຮອດປະຈຸບັນ ຊຶ່ງເປັນໄລຍະໃໝ່ທີ່ມີການປ່ຽນແປງໃໝ່ ທີ່ດິນກະສິກຳ ກໍ່ຍັງເປັນອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນໂດຍກົງ ໃນທ່າແຮງບົ່ມຊ້ອນຂອງຊາດ ທີ່ສາມາດກາຍເປັນທຶນຮອນອັນມະຫາສານຸ, ທັງເປັນປັດໄຈທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້ ສຳລັບການພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ສີວິໄລ.

ພັກ-ລັດ ໄດ້ມີທັດສະນະຖືກຕ້ອງ ແລະ ເຫັນໄດ້ຄວາມສຳຄັນ ກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ດິນແຕ່ຫົວທີ, ຈຶ່ງໄດ້ວາງນະໂຍບາຍ, ອອກກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນກະສິກຳ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຕະຫຼອດມາເຊັ່ນ: ມະຕິຂອງຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ ສະບັບເລກທີ 026/ຄບສພ, ລົງວັນທີ 03 ສິງຫາ 2017, ມະຕິກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 098/ສພຊ, ລົງວັນທີ 28 ມິຖຸນາ 2018 ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບເລກທີ 10/ນຍ, ລົງວັນທີ 05 ກຸມພາ 2019 ແລະ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ (ສະບັບປັບປຸງ) ສະບັບເລກທີ 70/ສພຊ, ລົງວັນທີ 21 ມິຖຸນາ 2019, ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ມີຄວາມຕື່ນຕົວເປັນເຈົ້າການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ນຳໃຊ້

ແລະ ມີການພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳຫຼາຍຂຶ້ນ ເພື່ອນຳພົນປະ�โຫຍດໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວ ແລະ ປະເທດຊາດ. ລັດ ແລະ ປະຊາຊົນເຮົາໄດ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍການຜະລິດກະສິກຳ, ລະບົບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນກະສິກຳ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງດີຂຶ້ນ ດ້ວຍການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງລະຫວ່າງ ສູນກາງກັບທ້ອງຖິ່ນໂດຍການກຳນົດຂອບເຂດສິດ, ໜ້າທີ່ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນກະສິກຳ ແຕ່ລະຂັ້ນຈະແຈ້ງພໍສົມຄວນ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ດີ ໃນການປະຕິບັດຕົວຈິງ ມາຮອດປະຈຸບັນເຫັນວ່າ ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນກະສິກຳຍັງເກີດມີຫຼາຍບັນຫາຫຍຸ້ງຍາກ, ສັບສົນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກຳ ໄປສູ່ເປົ້າໝາຍອື່ນ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ການຈັບຈອງ, ບຸກລຸກ, ບຽດຍຶດທີ່ດິນກະສິກຳ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ, ບໍ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດ, ປະເປັນເຮື້ອ, ການອະນຸມັດ ແລະ ເຊັນສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນກະສິກຳ ສຳລັບໂຄງການ ບໍ່ໄປຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ກົດໝາຍກຳນົດໄວ້, ນັກທຸລະກິດຜູ້ປະກອບການຍັງບໍ່ທັນໄດ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກວິຊາການ, ບໍ່ມີການປັບປຸງບຳລຸງດິນ, ບໍ່ມີການບູລະນະປົກປັກຮັກສາ ເຮັດໃຫ້ດິນກະສິກຳເຊື່ອມໂຊມ, ນຳໃຊ້ສານເຄມີເກີນອັດຕາ, ມີມົນລະພິດຕົກຄ້າງ ເຮັດໃຫ້ມີຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.

2. ເປົ້າໝາຍ, ເຫດຜົນ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນ ໃນການສ້າງ "ຮ່າງ" ດຳລັດວ່າດ້ວຍທີ່ດິນກະສິກຳ

2.1 ເປົ້າໝາຍ

ການສ້າງ "ຮ່າງ" ດຳລັດວ່າດ້ວຍທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນເພື່ອຮັບປະກັນ ໃຫ້ບັນລຸຄາດໝາຍຕາມມະຕິກອງປະຊຸມຂອງພັກ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ (SDG) ກ່ຽວກັບການເພີ່ມທະວີການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນຕາມກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ຍົກສູງຄຸນນະພາບທີ່ດິນ ແລະ ຮັບປະກັນທີ່ດິນສຳລັບການກະສິກຳ ເພື່ອຄ້ຳປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ.

2.2. ເຫດຜົນ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນ

1) ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍ ມະຕິເລກທີ 026/ຄບສພ, ມະຕິເລກທີ 098/ສພຊ, ຂໍ້ຕົກລົງເລກທີ 10/ນຍ ແລະ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 70/ສພຊ, ລົງວັນທີ 21 ມິຖຸນາ 2019;
2) ເພື່ອຄຸ້ມຄອງປົກປັກຮັກສາ ພັດທະນາການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ຈຳນວນ 4,5 ລ້ານເຮັກຕາ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ;
3) ເພື່ອແກ້ໄຂ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນບັນຫາການບຸກລຸກ, ບຽດຍຶດ, ຄອບຄອງເນື້ອທີ່ດິນກະສິກຳ ເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ເພື່ອເຮັດທຸລະກິດຄ້າຂາຍເກັງກຳໄລ ບໍ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດ, ປະເປັນເຮື້ອ, ນຳໃຊ້ສານເຄມີເກີນອັດຕາ ເຮັດໃຫ້ດິນກະສິກຳ ເຊື່ອມໂຊມ ແລະ ເປັນມົນລະພິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ;
4) ຍ້ອນການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກຳ ໄປສູ່ເປົ້າໝາຍອື່ນ ຍັງບໍ່ທັນປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຢ່າງເຂັ້ມງວດ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກວິຊາການ;
5) ຍ້ອນບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ຜູ້ປະກອບການ, ນັກທຸລະກິດ ຍັງບໍ່ທັນປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ເກີດມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບທີ່ດິນຫຼາຍຂຶ້ນ;
6) ຍ້ອນການອະນຸມັດ ແລະ ເຊັນສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ ທີ່ດິນສຳລັບໂຄງການ ບໍ່ໄປຕາມຂັ້ນຕອນຂອງກົດໝາຍກຳນົດໄວ້.

ດ້ວຍເຫດຜົນ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນດັ່ງກ່າວ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຈຶ່ງໄດ້ສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າສ້າງ "ຮ່າງ" ດຳລັດວ່າດ້ວຍທີ່ດິນກະສິກຳ ເພື່ອສອດຄ່ອງກັບສະພາບການຂະຫຍາຍຕົວ

ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃນປະຈຸບັນ ແລະ ສາມາດເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

3. **ໂຄງປະກອບ ແລະ ເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍຂອງ "ຮ່າງ" ດຳລັດວ່າດ້ວຍທີ່ດິນກະສິກຳ**

"ຮ່າງ" ດຳລັດສະບັບນີ້ປະກອບມີ: 14 ໝວດ ແລະ 69 ມາດຕາຊຶ່ງປະກອບມີເນື້ອໃນສຳຄັນດັ່ງນີ້:

1) **ໝວດທີ 1 ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ** ມີ 5 ມາດຕາ ແຕ່ມາດຕາ 1 ຫາ ມາດຕາ 5 ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດຈຸດປະສົງ ນິຍາມຄຳວ່າ ທີ່ດິນກະສິກຳ, ການອະທິບາຍສັບ, ຫຼັກການພື້ນຖານກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ດຳລັດ';

2) **ໝວດທີ 2 ການສຳຫຼວດທີ່ດິນກະສິກຳ** ມີ 8 ມາດຕາ ແຕ່ມາດຕາ 6 ຫາ ມາດຕາ 13 ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດກ່ຽວກັບ ການສຳຫຼວດທີ່ດິນກະສິກຳ,ການເກັບກຳຂໍ້ມູນທີ່ດິນກະສິກຳ, ການເກັບຕົວຢ່າງ ແລະ ວິໄຈດິນ,ການວິໄຈຄຸນສົມບັດທາງເຄມີ, ການວິໄຈຄຸນສົມບັດທາງຟິຊິກ, ການວິໄຈຄຸນສົມບັດທາງຊີວະວິທະຍາ, ການປະເມີນຄຸນນະພາບດິນກະສິກຳ ແລະ ການຈັດແບ່ງປະເພດດິນກະສິກຳ;

3) **ໝວດທີ 3 ການກຳນົດປະເພດການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ** ມີ 8 ມາດຕາ ແຕ່ມາດຕາ 14 ຫາ ມາດຕາ 21 ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດກ່ຽວກັບ ການກຳນົດປະເພດການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ, ທີ່ດິນປູກເຂົ້າ, ທີ່ດິນປູກພືດລົ້ມລຸກ ຫຼື ພືດອາຍຸສັ້ນ, ທີ່ດິນປູກໄມ້ໃຫ້ໝາກ, ທີ່ດິນລ້ຽງສັດ ແລະ ປະມົງ, ທີ່ດິນສຳລັບເຂດຊົນລະປະທານ, ທີ່ດິນສາລັບເຂດຄົ້ນຄວ້າທົດລອງດ້ານກະສິກຳ ແລະ ການສ້າງແຜນທີ່ດິນກະສິກຳ;

4) **ໝວດທີ 4 ການວາງແຜນນຳໃຊ້ດິນກະສິກາ** ມີ 4 ມາດຕາ ແຕ່ມາດຕາ 22 ມາດຕາ ຫາ ມາດຕາ 25 ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດກ່ຽວກັບ ການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ, ການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳຂັ້ນບ້ານ, ການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳຂັ້ນເມືອງ ແລະ ການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳຂັ້ນແຂວງ;

5) **ໝວດທີ 5 ການປົກປັກຮັກສາທີ່ດິນກະສິກຳ** ມີ 7 ມາດຕາ ແຕ່ມາດຕາ 26 ຫາ 32 ຊຶ່ງໄດ້ການົດກ່ຽວກັບ ການປົກປັກຮັກສາທີ່ດິນກະສິກຳ, ການສະຫງວນທີ່ດິນກະສິກຳ, ການຮັກສາຄຸນນະພາບຂອງດິນກະສິກຳ, ການກຳນົດເຂດປູກພືດທີ່ມີເອກະລັກສະເພາະ, ການປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນ, ການປັກຫຼັກໝາຍທີ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກຳ;

6) **ໝວດທີ 6 ການພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ** ມີ 8 ມາດຕາ ແຕ່ມາດຕາ 33 ຫາ 40 ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດກ່ຽວກັບ ການພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ, ການປັບປຸງດິນກະສິກຳ, ການຟື້ນຟູດິນກະສິກຳ, ການນຳໃຊ້ຝຸ່ນ, ການອະນຸລັກຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນກະສິກຳ, ການນຳໃຊ້ດິນທົດລອງ ແລະ ສາທິດອັດຕາຝຸ່ນ, ການສ້າງຕົວແບບ ການຈັດການດິນ,ນ້ຳ ແລະ ຝຸ່ນ ແລະ ການສ້າງອາສາສະໝັກໝໍດິນ;

7) **ໝວດທີ 7 ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ** ມີ 6 ມາດຕາ ແຕ່ມາດຕາ 41 ຫາ 46 ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດກ່ຽວກັບ ຂໍ້ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ, ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນປູກເຂົ້າ, ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນປູກພືດລົ້ມລຸກ ຫຼື ພືດອາຍຸສັ້ນ, ການນາໃຊ້ທີ່ດິນປູກໄມ້ໃຫ້ໝາກ, ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນລ້ຽງສັດ ແລະ ປະມົງ ແລະ ການກຳນົດເນື້ອທີ່ດິນກະສິກຳສຳລັບການນຳໃຊ້;

8) **ໝວດທີ 8 ການເຊົ່າ, ການສຳປະທານທີ່ດິນກະສິກຳ** ມີ 5 ມາດຕາ ແຕ່ມາດຕາ 47 ຫາ 51 ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດກ່ຽວກັບ ການເຊົ່າທີ່ດິນກະສິກຳທີ່ເປັນສິດນຳໃຊ້ຂອງພົນລະເມືອງລາວ, ການປະເມີນລາຄາເຊົ່າທີ່ດິນກະສິກຳ, ການອະນຸຍາດເນື້ອທີ່ ແລະ ກຳນົດເວລາ ໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນກະສິກຳ, ການສຳປະທານທີ່ດິນກະສິກຳຂອງລັດ ແລະ ການອະນຸຍາດເນື້ອທີ່ ແລະ ເວລາ ໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນກະສິກຳຂອງລັດ;

9) **ໝວດທີ 9 ຖານຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ດິນກະສິກຳ** ມີ 2 ມາດຕາ ແຕ່ມາດຕາ 52 ຫາ 53 ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດກ່ຽວກັບ ຖານຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ດິນກະສິກຳ;

10) **ໝວດທີ 10 ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ** ມີ 2 ມາດຕາ ແຕ່ມາດຕາ 54 ຫາ 55 ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດກ່ຽວກັບ ສິດຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ;

11) ໝວດທີ 11 ຂໍ້ຫ້າມ ມີ 2 ມາດຕາ ແຕ່ມາດຕາ 56 ຫາ 57 ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດກ່ຽວກັບ ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

12) ໝວດທີ 12 ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ມີ 8 ມາດຕາ ແຕ່ມາດຕາ 58 ຫາ 65 ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດກ່ຽວກັບ ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຈຸງານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂອງໜ່ວຍງານເສດຖະກິດ-ການເງິນບ້ານ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ເນື້ອໃນການກວດກາທີ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ຮູບການກວດກາທີ່ດິນກະສິກຳ;

13) ໝວດທີ 13 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ ມີ 2 ມາດຕາ ແຕ່ມາດຕາ 66 ຫາ 67 ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດກ່ຽວກັບ ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ;

14) ໝວດທີ 14 ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ ມີ 2 ມາດຕາ ແຕ່ມາດຕາ 68 ຫາ 69 ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດກ່ຽວກັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຜົນສັກສິດ.

4. ຊັບພະຍາກອນ, ກົນໄກ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້, ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນຖານນະເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານນັ້ນ, ປະຈຸບັນພວກເຮົາມີຄວາມພ້ອມພື້ນຖານ ດ້ານຊັບພະຍາກອນ, ກົນໄກ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຕ່ສູນກາງຮອດທ້ອງຖິ່ນດັ່ງນີ້:

- ຂັ້ນສູນກາງ: ກົມຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ ທີ່ຂຶ້ນກັບກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
- ຂັ້ນແຂວງ: ຂະແໜງຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ ທີ່ຂຶ້ນກັບ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
- ຂັ້ນເມືອງ: ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ ທີ່ຂຶ້ນກັບ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ນະຄອນ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
- ຂັ້ນບ້ານ: ຈຸງານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ບ້ານຂອງໜ່ວຍງານເສດຖະກິດ ການເງິນບ້ານ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

5. ຄາດຄະເນຜົນ ໄດ້ຮັບ ແລະ ຜົນກະທົບ

5.1. ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບ

ເມື່ອດຳລັດສະບັບນີ້ ຖືກຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ ແລ້ວຈະໄດ້ຮັບຜົນປະ�โຫຍດດັ່ງນີ້:

- ຜົນປະ�โຫຍດລວມ ແມ່ນຈະສາມາດຄຸ້ມຄອງປົກປັກຮັກສາທີ່ດິນກະສິກຳ ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 4,5 ລ້ານເຮັກຕາ ມີການຈັດຕັ້ງຮັບຜິດຊອບປະສານງານລວມ ແລະ ຫັນວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ເຂົ້າສູ່ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຕາມແນວທາງຂອງພັກ, ລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍຂອງລັດວາງອອກທັງເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;
- ກົນໄກປະສານງານກັບຂະແໜງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ມີຄວາມຊັດເຈນ ແລະ ຈະແຈ້ງຂຶ້ນຕື່ມເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານມີຄວາມຄ່ອງຕົວ ແລະ ປະສິດທິຜົນກ່ວາເກົ່າ;
- ເຮັດໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ຜູ້ປະກອບການ ມີຄວາມໝັ້ນໃຈ ໃນການປະຕິບັດ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຢ່າງເຂັ້ມງວດ;

- ປັບປຸງ, ຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າໃຫ້ດີຂຶ້ນກ່ວາເກົ່າ, ສ້າງຄວາມເປັນລະບຽບ ຮຽບร้อยໃນສັງຄົມ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຕາມມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຂອງພັກ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ເປັນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງ ແວດລ້ອມຕາມທິດຍືນຍົງ ແລະ ສີຂຽວ.

5.2. ຄາດຄະເນຜົນກະທົບ

<u>ຜົນກະທົບຕໍ່ ສັງຄົມ</u>:

ກຸ່ມຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກ "ຮ່າງ" ດຳລັດສະບັບນີ້ ແມ່ນກຸ່ມຄົນທີ່ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ຢູ່ໃນເຂດເປົ້າ ໝາຍຄື: ເຂດຊົນລະປະທານທີ່ຮັບປະກັນການຜະລິດ, ເຂດສຳລັບການປູກພືດທີ່ມີເອກະລັກສະເພາະ, ເຂດສຳລັບ ລ້ຽງສັດ ແລະ ປະມົງ ແລະ ເຂດສຳລັບການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ.

- **ຜົນກະທົບທາງບວກ:**
- ຈະເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ເຂົ້າສູ່ລະບົບ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ: ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍທີ່ດິນສະບັບປັບປຸງ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍກະສິກຳ, ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍອາຫານ, ກົດໝາຍ ດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງເຄມີ;
- ເພີ່ມປະສິດທິພາບ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມງວດໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ກະສິກຳ ຮັບປະກັນໄດ້ຄຸນະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງການຜະລິດກະສິກຳ;
- ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພລະດັບສານພິດຕົກຄ້າງຂອງສານເຄມີຢູ່ໃນທີ່ດິນ ກະສິກຳ.
- **ຜົນກະທົບທາງລົບ:**
- ຈະເຮັດໃຫ້ກຸ່ມຄົນຈຳນວນໜຶ່ງ ທີ່ຈັບຈອງຄອບຄອງເນື້ອທີ່ດິນກະສິກຳ ເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍເພື່ອເຮັດ ທຸລະກິດຄ້າຂາຍເກັງກຳໄລມີຜົນກະທົບທາງດ້ານຈິດໃຈເກີດມີທາງສຽງຈົ່ມວ່າ.
- **ເງື່ອນໄຂການປະຕິບັດນິຕິກຳຂອງບຸກຄົນ.**
- ປະຊາຊົນຢູ່ໃນເຂດເປົ້າໝາຍຈະຕ້ອງໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື, ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນກະສິກຳ ທີ່ຖືກຕ້ອງຊັດເຈນ ແລະ ຄົບຖ້ວນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຂອງໂຄງການ, ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ , ຄະນະກາມະການສຳຫຼວດຈັດສັນທີ່ດິນກະສິກາ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ.

<u>ຜົນກະທົບຕໍ່ ພາກທຸລະກິດ</u>

ການສ້າງ "ຮ່າງ" ດຳລັດວ່າດ້ວຍທີ່ດິນກະສິກຳ ຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການລົງທຶນ ຂອງຜູ້ປະກອບການກ່ຽວ ກັບໂຄງການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້າ, ຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ແລະ ການສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງອື່ນທີ່ມີການຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນອອກ ຈາກພື້ນທີ່ເດີມ.

- **ຜົນກະທົບທາງບວກ:**
- ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ຜູ້ປະກອບການນັກລົງທຶນ ກ່ຽວກັບໂຄງການ ມີບ່ອນອີງດ້ານກົດໝາຍ ຊຶ່ງຈະສ້າງ ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃຫ້ແກ່ການລົງທຶນ.
- **ຜົນກະທົບທາງລົບ:**

- ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ຜູ້ປະກອບການນັກລົງທຶນ ກ່ຽວກັບໂຄງການຈະໄດ້ປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ຈະເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ຕໍ່ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍໃນການຈັດສັນທີ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ອາຊີບຂອງປະຊາຊົນ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການລົງທຶນຂອງຕົນ.

➢ **ເງື່ອນໄຂໃນການປະຕິບັດນິຕິກຳຂອງພາກທຸລະກິດພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.**

"ຮ່າງ" ດຳລັດວ່າດ້ວຍທີ່ດິນກະສິກຳ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ປະກອບການຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງໃນການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ, ຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ເນື້ອທີ່ດິນກະສິກຳຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນໆ ຕາມແຜນການຈັດສັນທີ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ອາຊີບຂອງການລົງທຶນຂອງຕົນ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການຮັບຮອງຈາກຄະນະກຳມະການ ຈັດສັນທີ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ອາຊີບ (ຕົວແທນພາກລັດ)

<u>ຜົນກະທົບຕໍ່ ລັດຖະບານ</u>

ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າຂັ້ນສູນກາງ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກ "ຮ່າງ" ດຳລັດວ່າດ້ວຍທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນບັນດາກະຊວງ, ອົງການທີ່ມີໂຄງການພັດທະນາຂຶ້ນກັບ. ເປັນຕົ້ນໂຄງການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້າ, ຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ແລະ ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄ່ງລ່າງອື່ນ ແລະ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນຖານະເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ໂດຍກົງໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ ເປັນຕົ້ນການຈັດສັນເຂດທີ່ດິນກະສິກຳ ປະເພດຕ່າງໆ, ເຂດຈຸດສຸມ ເຂດທີ່ມີເອກະລັກສະເພາະ ແລະ ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການເຊາະເຈື່ອນ.

ສຳລັບ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຮ່າງດຳລັດວ່າດ້ວຍທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນບັນດາອົງການສາຍຕັ້ງທີ່ຂຶ້ນກັບກະຊວງ, ອົງການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີ່ໜຶ່ງຂອງຂໍ້ນີ້.

➢ **ຜົນກະທົບທາງບວກ:**

- ມີອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ຢ່າງລວມສູນ (ຂະແໜງຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ);
- ມີການແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບຢ່າງຈະແຈ້ງ ລະຫວ່າງຂະແໜງການຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນໃນວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ;
- ເປັນບ່ອນອີງອັນໜັກແໜ້ນໃຫ້ແກ່ອົງການຈັດຕັ້ງທັງສູນກາງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ;
- ຫັນເອົາວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳເຂົ້າສູ່ກົດໝາຍ.

➢ **ຜົນກະທົບທາງລົບ:**

- ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດ ເຊັ່ນ ການຝຶກອົບຮົມການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງພະນັກງານ, ການສ້າງປຶ້ມຄູ່ມື, ແຜ່ນພັບ, ສື່ສິ່ງພິມ, ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ໃຫ້ປະຊາຊົນ ແລະ ສັງຄົມ;
- ງົບປະມານທີ່ໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ຊຶ່ງແມ່ນລັດເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ.

➢ **ເງື່ອນໄຂຜູ້ບໍລິຫານລັດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນິຕິກຳ ທີ່ຈະຕ້ອງປະຕິບັດໂດຍພາກລັດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ.**

ດຳລັດວ່າດ້ວຍທີ່ດິນກະສິກຳສະບັບນີ້ ກຳນົດໃຫ້ລັດມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການສະໜອງງົບປະມານ, ບຸກຄະລາກອນເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ເຊັ່ນ ການຝຶກອົບຮົມ, ການສ້າງຄູ່ມື, ແຜ່ນພັບ, ສື່ສິ່ງພິມ , ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງ, ປະຊາຊົນ ແລະ ສັງຄົມ.

ສະຫຼຸບສັງລວມກ່ຽວກັບຜົນກະທົບ	ບໍ່ມີ	ໜ້ອຍ	ຫຼາຍ
ທ່າອ່ຽງຜົນກະທົບຂອງ "ຮ່າງ" ນິຕິກຳ ຕໍ່ສັງຄົມ	☐	☑	☐
ທ່າອ່ຽງຜົນກະທົບຂອງ "ຮ່າງ" ນິຕິກຳ ຕໍ່ພາກທຸລະກິດ	☐	☑	☐
ທ່າອ່ຽງຜົນກະທົບຂອງ "ຮ່າງ" ນິຕິກຳ ຕໍ່ລັດຖະບານ	☐	☐	☑

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ລັດຖະບານ

ເລກທີ...../ລບ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ.....

"ຮ່າງ"
ດຳລັດ
ວ່າດ້ວຍທີ່ດິນກະສິກຳ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ສະບັບປັບປຸງ ເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 08 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍກະສິກຳ ສະບັບເລກທີ 01/98 ສພຊ, ລົງວັນທີ 10 ຕຸລາ 1998;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 70/ສພຊ, ລົງວັນທີ 21 ມິຖຸນາ 2019;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສະບັບເລກທີ...../ກປ, ລົງວັນທີ.....

ລັດຖະບານ ອອກດຳລັດ:

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ມີປະສິດທິຜົນ ແນໃສ່ຮັບປະກັນການປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ ຮັບປະກັນການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປັບປຸງຊີວິດການເປັນ�อยู่ ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ແລະ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ຕາມທິດກະສິກຳສະອາດ ສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 2 ທີ່ດິນກະສິກຳ

ທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນ ທີ່ດິນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປູກຝັງ, ລ້ຽງສັດ, ປະມົງ, ຊົນລະປະທານ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງດ້ານກະສິກຳ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ດິນທີ່ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ** ໝາຍເຖິງ ດິນທີ່ມີຄຸນສົມບັດທາງດ້ານເຄມີ, ຟິຊິກ ແລະ ຊີວະວິທະຍາ ທີ່ພຽງພໍສຳລັບການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງພືດ;

2. **ການເຊື່ອມໂຊມຂອງດິນ** ໝາຍເຖິງ ການຫຼຸດລົງຂອງຄຸນສົມບັດທາງດ້ານເຄມີ, ຟິຊິກ ແລະ ຊີວະວິທະຍາ ເນື່ອງຈາກການກະທຳຂອງມະນຸດ ຫຼື ເກີດຈາກການປ່ຽນແປງທາງທຳມະຊາດ;

3. **ຝຸ່ນ (fertilizer)** ໝາຍເຖິງ ວັດຖຸມີສ່ວນປະກອບທາງເຄມີ ທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການຈະເລີນເຕີບໂຕ ແລະ ເພີ່ມຜົນຜະລິດຂອງພືດ ຊຶ່ງລວມມີ 2 ກຸ່ມຝຸ່ນຫຼັກຄື: ຝຸ່ນອານິງຄະທາດ ຫຼື ຝຸ່ນເຄມີ (Inorganic fertilizer), ຝຸ່ນອິງຄະທາດ (Organic fertilizer) ລວມທັງຝຸ່ນຊີວະພາບ (biofertilizer);

4. **ຝຸ່ນອານິງຄະທາດ ຫຼື ຝຸ່ນເຄມີ (Inorganic fertilizer)** ໝາຍເຖິງ ຝຸ່ນທີ່ໄດ້ຈາກຂະບວນການສັງເຄາະທາງເຄມີ ທີ່ມີການກຳນົດທາດອາຫານຫຼັກຂອງພືດ ໃນພາສະນະບັນຈຸເປັນຕົ້ນ ແມ່ນທາດໄນ�โຕຣເຈນ (N), ຟົດສະຟໍຣັສ (P) ແລະ �โພແຕຊຽມ (K);

5. **ຝຸ່ນອິງຄະທາດ (Organic fertilizer)** ໝາຍເຖິງ ຝຸ່ນທີ່ໄດ້ຈາກສິ່ງເສດເຫຼືອຂອງພືດ, ສັດ, ດິນອິນຊີ (Peat ຫຼື Organic soil) ເປັນຕົ້ນສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກກະສິກຳ, ມູນສັດລ້ຽງ, ມູນເຈຍ ການນຳມາຜ່ານຂະບວນການແປຮູບ (ບົ່ມ ຫຼື ໝັກ) ຕາມຫຼັກວິຊາການ;

6. **ຝຸ່ນຊີວະພາບ (biofertilizer)** ໝາຍເຖິງ ຝຸ່ນທີ່ມີການປະສົມຫົວເຊື້ອຈຸລິນຊີ ຫຼື ບັກແຕເຣຍ ຊະນິດໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຊະນິດ ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ ຊຶ່ງມີເປົ້າໝາຍ ສົ່ງເສີມ ຫຼື ກະຕຸ້ນການເປັນປະ�โຫຍດຂອງຝຸ່ນຕໍ່ພືດຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ປ້ອງກັນການຕິດເຊື້ອຂອງຮາກພືດ.

ມາດຕາ 4 ຫຼັກການພື້ນຖານ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ທີ່ດິນກະສິກຳ

ວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບ ແນວທາງນະ�โยบาย, ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ, ແຜນຍຸດທະສາດ ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນກະສິກຳ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ;

2. ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;

3. ຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງທີ່ດິນກະສິກຳ ຕໍ່ການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ຜະລິດເປັນສິນຄ້າ;

4. ຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ເກີດຜົນປະ�โຫຍດສູງສຸດ, ບໍ່ສ້າງຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີ ຕໍ່ຄຸນນະພາບດິນ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ;

5. ປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ຢ່າງກົມກຽວ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ;

6. ສອດຄ່ອງກັບ ສັນຍາສາກົນ ແລະ ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 5 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ດຳລັດສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວ ກ່ຽວຂ້ອງກັບທີ່ດິນກະສິກຳ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ 2
ການສຳຫຼວດທີ່ດິນກະສິກຳ

ມາດຕາ 6 ການສຳຫຼວດທີ່ດິນກະສິກຳ

ການສຳຫຼວດທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ເກັບຕົວຢ່າງ ແລະ ວິໄຈ, ປະເມີນຄຸນນະພາບຂອງດິນກະສິກຳ ເພື່ອການຈັດແບ່ງປະເພດດິນ ທີ່ມີຄວາມເໝາະສົມຕໍ່ການຜະລິດກະສິກຳ.

ມາດຕາ 7 ການເກັບກຳຂໍ້ມູນທີ່ດິນກະສິກຳ

ການເກັບກຳຂໍ້ມູນທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນ ການເກັບກຳຂອບເຂດ, ເນື້ອທີ່ດິນ, ສະພາບການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ລັກສະນະທາງພູມສັນຖານ, ຮູບປະພັນ, ຄຸນລັກສະນະທາງກາຍະພາບຂອງດິນ ແລະ ການປ່ຽນແປງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ລວມທັງທ່າແຮງ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດຕ່າງໆ ຂອງດິນກະສິກຳ.

ມາດຕາ 8 ການເກັບຕົວຢ່າງ ແລະ ວິໄຈດິນ

ການເກັບຕົວຢ່າງ ແລະ ວິໄຈດິນ ແມ່ນ ການເກັບຕົວຢ່າງດິນ ໃນພື້ນທີ່ດິນກະສິກຳ ມາວິໄຈ ຊອກຮູ້ຄຸນສົມບັດທາງດ້ານເຄມີ, ຟິຊິກ ແລະ ຊີວະວິທະຍາຂອງດິນ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການຈຳແນກດິນ, ການນຳໃຊ້ດິນກະສິກຳ ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ແລະ ວາງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນທີ່ມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 9 ການວິໄຈຄຸນສົມບັດທາງເຄມີ

ການວິໄຈຄຸນສົມບັດທາງເຄມີ ແມ່ນ ການໃຊ້ວິທີການທາງວິທະຍາສາດ ເພື່ອຊອກຫາປະລິມານ ທາດທີ່ບັນຈຸໃນດິນ ເປັນຕົ້ນ ຄ່າຄວາມເປັນກົດ-ດ່າງ (pH), ການຊັກນຳໄຟຟ້າ (EC), ຄວາມເຄັມຂອງດິນ, ຄວາມສາມາດໃນການແລກປ່ຽນທາດໄອອອນບວກ (CEC), ອິນຊີວັດຖຸ (OM), ທາດໄນ�โตຣເຈນ (N), ຟົດສະຟໍຣັສ (P), �โพແตຊຽມ (K).

ມາດຕາ 10 ການວິໄຈຄຸນສົມບັດທາງຟິຊິກ

ການວິໄຈຄຸນສົມບັດທາງຟິຊິກ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ວິທີການທາງວິທະຍາສາດ ເພື່ອຊອກຮູ້ ລັກສະນະ, ອົງປະກອບ ແລະ ການເຄື່ອນເໜັງພາຍໃນຂອງດິນ, ເປັນຕົ້ນ ເນື້ອດິນ, ອັດຕາສ່ວນເມັດດິນ, ຄວາມໜາແໜ້ນຂອງດິນ, ປະລິມານຄວາມຊຸ່ມ, ຄວາມສາມາດໃນການຊຶມນ້ຳ, ສີ, ສິ່ງເຈືອປົນໃນຝຸ່ນ, ຄວາມຊຸ່ນຂອງນ້ຳ.

ມາດຕາ 11 ການວິໄຈຄຸນສົມບັດທາງຊີວະວິທະຍາ

ການວິໄຈຄຸນສົມບັດທາງຊີວະວິທະຍາ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ວິທີການທາງວິທະຍາສາດ ເພື່ອຊອກຮູ້ຊື່, ປະລິມານ, ຄຸນນະພາບ ແລະ ຄຸນປະໂຫຍດຂອງສິ່ງມີຊີວິດໃນດິນ.

ມາດຕາ 12 ການປະເມີນຄຸນນະພາບດິນກະສິກຳ

ການປະເມີນຄຸນນະພາບດິນກະສິກຳ ແມ່ນ ການປະເມີນທ່າແຮງ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດຂອງດິນ ທາງດ້ານ ເຄມີ, ຟິຊິກ, ຊີວະວິທະຍາ ແລະ ລັກສະນະທີ່ຕັ້ງພູມສັນຖານຂອງດິນ ເພື່ອເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້.

ມາດຕາ 13 ການຈັດແບ່ງປະເພດດິນກະສິກຳ

ການຈັດແບ່ງປະເພດດິນກະສິກຳ ແມ່ນ ການແບ່ງເຂດດິນທີ່ມີຄວາມເໝາະສົມ ຕໍ່ກັບການຜະລິດກະສິກຳ ເພື່ອຕອບສະໜອງຕໍ່ການວາງແຜນການນຳໃຊ້ດິນຂອງທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ມູນທາງດ້ານເຄມີ, ຟິຊິກ, ຊີວະວິທະຍາ ແລະ ລັກສະນະທີ່ຕັ້ງພູມສັນຖານຂອງດິນ ລວມທັງສະພາບພູມອາກາດ ໂດຍການປຽບທຽບ ລະຫວ່າງ ມາດຖານຄວາມຕ້ອງການ ໃນການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງພືດໃນດິນ.

ໝວດທີ 3
ການກຳນົດ ປະເພດການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ

ມາດຕາ 14 ການກຳນົດ ປະເພດການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ

ການກຳນົດ ປະເພດການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນ ການຈັດແບ່ງຂອບເຂດທີ່ດິນ ສຳລັບປູກເຂົ້າ, ປູກພືດລົ້ມລຸກ ຫຼື ພືດອາຍຸສັ້ນ, ປູກໄມ້ໃຫ້ໝາກ, ການລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ, ຊົນລະປະທານ, ການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ໂດຍອີງໃສ່ສະພາບພູມສັນຖານ, ຄຸນລັກສະນະຂອງດິນ, ພູມອາກາດ ແລະ ຈຸດພິເສດໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ.

ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດຳເນີນການກຳນົດ ປະເພດດິນ ແລະ ສ້າງແຜນທີ່ດິນກະສິກຳ.

ມາດຕາ 15 ທີ່ດິນປູກເຂົ້າ

ທີ່ດິນປູກເຂົ້າ ແມ່ນ ພື້ນທີ່ດິນ ທີ່ກວ້າງຂວາງ, ຮາບພຽງ, ມີຄວາມຄ້ອຍຊັນແຕ່ ສູນ ຫາ ສາມສິບຫ້າ ອົງສາ ມີຄວາມເໝາະສົມ ຕໍ່ການປູກເຂົ້າ ແລະ ພືດສະບຽງອື່ນໆ ຊຶ່ງນອນໃນ ສາມ ລັກສະນະ ຄື:

1. ທີ່ດິນປູກເຂົ້າ ໃນເຂດພື້ນທີ່ຮາບພຽງ, ກວ້າງຂວາງ, ມີຄວາມຄ້ອຍຊັນ ບໍ່ເກີນ ຫ້າ ອົງສາ ດິນສາມາດເກັບຮັກສານ້ຳໄວ້ໄດ້ດີ ມີເງື່ອນໄຂສະໜອງນ້ຳພຽງພໍ ເປັນຕົ້ນ ພື້ນທີ່ນາທີ່ນອນໃນ ເຈັດ ທົ່ງພຽງໃຫຍ່, ສິບຫົກ ທົ່ງພຽງກາງ ແລະ ສິບສອງ ທົ່ງພຽງນ້ອຍ;
2. ທີ່ດິນປູກເຂົ້າ ໃນພື້ນທີ່ໂນນ ມີຄວາມຄ້ອຍຊັນແຕ່ ຫ້າ ຫາ ສາມສິບຫ້າ ອົງສາ ມີເງື່ອນໄຂການສະໜອງນ້ຳພຽງພໍ ມີຄວາມເໝາະສົມ ຕໍ່ການປູກເຂົ້ານາຂັ້ນໄດ;
3. ທີ່ດິນປູກເຂົ້າ ໃນພື້ນທີ່ໂນນ ມີຄວາມຄ້ອຍຊັນແຕ່ ຫ້າ ຫາ ສາມສິບຫ້າ ອົງສາ ແຕ່ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂສະໜອງນ້ຳໄດ້ ອາໃສນ້ຳຝົນເປັນຫຼັກ ມີຄວາມເໝາະສົມ ຕໍ່ການປູກເຂົ້າເນີນສູງ ຫຼື ເຂົ້າໄຮ່.

ມາດຕາ 16 ທີ່ດິນປູກພືດລົ້ມລຸກ ຫຼື ພືດອາຍຸສັ້ນ

ທີ່ດິນປູກພືດລົ້ມລຸກ ຫຼື ພືດອາຍຸສັ້ນ ແມ່ນ ພື້ນທີ່ດິນລຸບໂນນເລັກໜ້ອຍ ກ້ວາງຂວາງ, ມີຄວາມຄ້ອຍຊັນ ບໍ່ເກີນ ສິບຫ້າ ອົງສາ, ເປັນດິນທີ່ລະບາຍນ້ຳດີ, ມີລະບົບນິເວດ ວິທະຍາທີ່ມີຄວາມເໝາະສົມ ຕໍ່ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງພືດ.

ມາດຕາ 17 ທີ່ດິນປູກໄມ້ໃຫ້ໝາກ

ທີ່ດິນ ປູກໄມ້ໃຫ້ໝາກ ແມ່ນ ພື້ນທີ່ດິນໂນນ, ສູງຊັນເລັກໜ້ອຍ ຫາ ປານກາງ ທີ່ມີຄວາມຄ້ອຍຊັນ ບໍ່ເກີນ ສາມສິບຫ້າ ອົງສາ, ເປັນຊັ້ນດິນເລິກ, ເປັນດິນທີ່ລະບາຍນ້ຳດີ, ມີລະບົບນິເວດ ວິທະຍາມີທີ່ເໝາະສົມຕໍ່ການ ຈະເລີນເຕີບໂຕ ຂອງແຕ່ລະຊະນິດໄມ້ໃຫ້ໝາກ.

ມາດຕາ 18 ທີ່ດິນລ້ຽງສັດ ແລະ ປະມົງ

ທີ່ດິນລ້ຽງສັດ ແມ່ນ ທີ່ດິນ ທົ່ງຫຍ້າຕາມທຳມະຊາດ, ພື້ນທີ່ເປັນປ່າຕ່ຳ, ປ່າໜຸ່ມ, ປ່າໂຄກຫ່າງ ຊຶ່ງເປັນຊັ້ນ ດິນຕື້ນ ດິນມີຫີນເຈືອປົນ ຕາມໜ້າດິນ ລວມທັງທີ່ດິນທີ່ມີນ້ຳຖ້ວມຂັງໃນລະດູຝົນ ທີ່ມີລະດັບຄວາມຄ້ອຍຊັນ ຊາວຫ້າ ອົງສາ ລົງມາ.

ທີ່ດິນ ປະມົງ ແມ່ນ ທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ ທີ່ມີຄວາມເໝາະສົມຕໍ່ການປະມົງ ເປັນຕົ້ນທີ່ດິນອ່າງເກັບນ້ຳ, ທີ່ ດິນບຶງ, ໜອງຕາມທຳມະຊາດ ແລະ ໜອງຂຸດເອງ ທີ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປະມົງ.

ມາດຕາ 19 ທີ່ດິນສຳລັບເຂດຊົນລະປະທານ

ທີ່ດິນສຳລັບເຂດທີ່ຊົນລະປະທານ ແມ່ນ ພື້ນທີ່ດິນ ທີ່ນຳໃຊ້ສຳລັບການຊົນລະປະທານ ຊຶ່ງປະກອບມີ ທີ່ ດິນຫົວງານ, ອ່າງເກັບນ້ຳ, ລະບົບຄອງຫົດ, ລະບົບຄອງລະບາຍ ທີ່ສາມາດສະໜອງນ້ຳໄດ້ ໃນປະຈຸບັນ ແລະ ຈະ ຂະຫຍາຍຕໍ່ໄປຕາມການສຶກສາ, ສຳຫຼວດ-ອອກແບບ ໂດຍມີຫຼັກເຂດກັນຊົນກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 20 ດິນສຳລັບເຂດການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ດ້ານກະສິກຳ

ທີ່ດິນສຳລັບເຂດການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ດ້ານກະສິກຳ ແມ່ນ ທີ່ດິນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ເພື່ອນຳໃຊ້ ເຂົ້າໃນການ ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ດ້ານເຕັກນິກວິທະຍາສາດ ກ່ຽວກັບກະສິກຳ ເປັນຕົ້ນ ທີ່ດິນສູນຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ, ທີ່ດິນແຫຼ່ງ ພັນທຸກຳພືດ, ສັດ, ປາ ແລະ ສັດນ້ຳ.

ມາດຕາ 21 ການສ້າງແຜນທີ່ດິນກະສິກຳ

ການສ້າງແຜນທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນ ຂະບວນການທາງດ້ານເຕັກນິກ ທີ່ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນພູມີສາດ, ຂໍ້ມູນດິນ, ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ຂໍ້ມູນການປູກພືດ ແລະ ອື່ນໆ ເພື່ອປະກອບສ້າງເປັນແຜນທີ່ ເປັນຕົ້ນ ແຜນທີ່ດິນ, ແຜນທີ່ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ, ແຜນທີ່ຄວາມເໝາະສົມ ຂອງທີ່ດິນສຳລັບການປູກພືດ, ແຜນທີ່ການປະເມີນຄຸນນະພາບ ດິນ, ແຜນທີ່ວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ.

ມາດຕາສ່ວນ ຂອງແຜນທີ່ດິນກະສິກຳ ປະກອບມີ:

1. ລະດັບຊາດ:	1:1.000.000 ຫາ 1:500.000
2. ລະດັບແຂວງ:	1:250.000 ຫາ 1:100.000
3. ລະດັບເມືອງ:	1:50.000 ຫາ 1:25.000
4. ລະດັບບ້ານ:	1:10.000 ຫາ 1:5.000
5. ນ້ອຍກວ່າລະດັບບ້ານ	ຕ່ຳກວ່າ 1:5.000

ໝວດທີ 4
ການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ

ມາດຕາ 22 ການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ

ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການ ປະສານກັບຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອດຳເນີນການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ສອດຄ່ອງ ກັບແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດສັງຄົມ ແລະ ແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດຢູ່ໃນລະດັບຂັ້ນບ້ານ, ເມືອງ ແລະ ແຂວງ.

ມາດຕາ 23 ການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳຂັ້ນບ້ານ

ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ເປັນເຈົ້າການ ປະສານກັບຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມເມືອງ, ຂະແໜງການອື່ນຂັ້ນເມືອງ, ອົງການປົກຄອງບ້ານ, ຊາວບ້ານເຂົ້າຮ່ວມດຳເນີນ ການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ແລ້ວ ສະເໜີໃຫ້ທ່ານເຈົ້າເມືອງຮັບຮອງ.

ມາດຕາ 24 ການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳຂັ້ນເມືອງ

ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ເປັນເຈົ້າການ ປະສານກັບພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແຂວງ, ຂະແໜງການອື່ນຂັ້ນແຂວງ, ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ຫ້ອງການຊັບຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມເມືອງ ເຂົ້າຮ່ວມດຳເນີນ ການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ແລ້ວ ສະເໜີໃຫ້ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຮັບຮອງ.

ມາດຕາ 25 ການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳຂັ້ນແຂວງ

ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການ ໂດຍສົມທົບກັບ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ປະສານກັບພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແຂວງ, ຂະແໜງການອື່ນຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງ ເຂົ້າຮ່ວມດຳເນີນ ການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ແລ້ວ ສະເໜີໃຫ້ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຮັບຮອງ.

ໝວດທີ 5
ການປົກປັກຮັກສາ ທີ່ດິນກະສິກຳ

ມາດຕາ 26 ການປົກປັກຮັກສາທີ່ດິນກະສິກຳ

ການປົກປັກຮັກສາທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນ ການສະຫງວນທີ່ດິນກະສິກຳ, ການຮັກສາຄຸນນະພາບຂອງດິນກະສິກຳ, ການກຳນົດເຂດປູກພືດ ທີ່ມີເອກະລັກສະເພາະ, ການປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນ, ການປັກຫຼັກໝາຍທີ່ດິນກະສິກຳ, ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກຳ.

ມາດຕາ 27 ການສະຫງວນທີ່ດິນກະສິກຳ

ການສະຫງວນທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນ ການອະນຸລັກສະຫງວນໄວ້ ເນື້ອທີ່ດິນກະສິກຳ ສີ່ລ້ານຫ້າແສນເຮັກຕາ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກຳ ໃນເຂດພື້ນທີ່ ທີ່ມີລັກສະນະພິເສດ ແລະ ສຳຄັນເປັນຕົ້ນ:

1. ທີ່ດິນນາທີ່ນອນຢູ່ໃນ ເຈັດ ທົ່ງພຽງໃຫຍ່, ສິບຫົກ ທົ່ງພຽງກາງ ແລະ ສິບສອງ ທົ່ງພຽງນ້ອຍ;

2. ທີ່ດິນເຂດຮັບນ້ຳຊົນລະປະທານ;

3. ເຂດທີ່ດິນມີຄຸນລັກສະນະສະເພາະ ແລະ ເໝາະສົມສຳລັບການປູກພືດ ຫຼື ຕົ້ນໄມ້ຊະນິດໃດໜຶ່ງ ທີ່ບໍ່ສາມາດປູກໄດ້ໃນເຂດອື່ນໆ;

4. ເຂດການລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງທີ່ມີລັກສະນະສະເພາະ;

5. ເຂດທີ່ດິນ ສຳລັບການຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງກະສິກຳ;

6. ດິນນາທີ່ນອນໃນ ເຂດ ປ່າປ້ອງກັນ, ປ່າສະຫງວນ ແລະ ປ່າຜະລິດ.

ມາດຕາ 28 ການຮັກສາຄຸນນະພາບຂອງດິນກະສິກຳ

ການຮັກສາຄຸນນະພາບຂອງດິນກະສິກຳ ແມ່ນ ການບູລະນະປັບປຸງບຳລຸງດິນ ໃຫ້ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນດີ, ບໍ່ໃຫ້ມີການເຊາະເຈື່ອນສູນເສຍ, ເຊື່ອມໂຊມ, ບໍ່ໃຫ້ມີສານເຄມີເປັນພິດຕົກຄ້າງ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 29 ການກຳນົດເຂດປູກພືດທີ່ມີເອກະລັກສະເພາະ

ການກຳນົດເຂດປູກພືດ ທີ່ມີເອກະລັກສະເພາະ ແມ່ນ ການກຳນົດເອົາເຂດພື້ນທີ່ດິນ ທີ່ມີຄຸນລັກສະນະພິເສດ ທາງດ້ານພູມສັນຖານ, ລະບົບນິເວດ ຊຶ່ງເປັນເອກະລັກສະເພາະຂອງທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຕົ້ນ ເຂດທີ່ເໝາະສົມໃນການປູກ ເຂົ້າໄກ່ນ້ອຍ, ໂສມ, ກາເຟ, ຊາ, ພືດເປັນຢາ.

ຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ປະສານສົມທົບ ກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຄົ້ນຄວ້າ, ພິຈາລະນາ, ນຳສະເໜີລັດຖະບານ ຢັ້ງຢືນ, ຮັບຮອງຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 30 ການປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນ

ການປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນ ແມ່ນ ການປົກປັກຮັກສາທີ່ດິນກະສິກຳ ບໍ່ໃຫ້ຖືກເຊາະເຈື່ອນ ໂດຍການນຳໃຊ້ເຕັກນິກ ວິທີການທີ່ເໝາະສົມ ເປັນຕົ້ນ ການກຽມດິນທີ່ຖືກວິທີ, ການປູກພືດຄຸມດິນ, ປູກພືດສະຫຼັບ, ປູກພືດຕາມແລວລະດັບ, ສ້າງແລວຄັນດິນ ແລະ ຄັນພືດ, ຫຼີກລ້ຽງການນຳໃຊ້ກົນຈັກໜັກຕໍ່ການກຽມດິນໃນພື້ນທີ່ຄ້ອຍຊັນ.

ມາດຕາ 31 ການປົກຫຼັກໝາຍທີ່ດິນກະສິກຳ

ການປົກຫຼັກໝາຍທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນ ການກຳນົດເຂດເພື່ອສະຫງວນ ທີ່ດິນກະສິກຳ ທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ ເປັນຕົ້ນ ພື້ນທີ່ ດິນກະສິກຳເຂດຮັບນ້ຳຊົນລະປະທານ, ດິນທີ່ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນດີ, ດິນທີ່ມີເອກະລັກສະເພາະ ດິນສຳລັບການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງດ້ານກະສິກຳ ໂດຍອີງໃສ່ ຜົນການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ.

ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມເມືອງ ຮ່ວມກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດຳເນີນການປົກຫຼັກໝາຍເຂດທີ່ດິນກະສິກຳ.

ມາດຕາ 32 ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກຳ

ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນໄປສູ່ເປົ້າໝາຍອື່ນ ທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ. ການຫັນປ່ຽນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນ ສະຖານະພາບຂອງດິນ

ຈາກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຕາມ ລະບຽບການ, ກົດໝາຍທີ່ດິນ (ມາດຕາ ຊາວແປດ, ຊາວເກົ້າ, ສາມສິບ) ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຮ່ວມກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຮ່ວມກັນຕິດຕາມປະເມີນ ແລະ ລາຍງານສະພາບການຂໍຫັນປ່ຽນຕໍ່ຂັ້ນເທິງ.

ໝວດທີ 6
ການພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ

ມາດຕາ 33 ການພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ

ການພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ດິນເຂົ້າໃນ ການປູກ ການລ້ຽງ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ທັງຮັບປະກັບຄວາມຍືນຍົງ ໂດຍການນຳໃຊ້ເຕັກນິກ ວິທີການທີ່ເໝາະສົມກັບດິນແຕ່ລະເຂດ ເປັນຕົ້ນ ການປັບປຸງດິນກະສິກຳ, ການຟື້ນຟູທີ່ດິນກະສິກຳ, ການນຳໃຊ້ຝຸ່ນ, ການອະນຸລັກຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນກະສິກຳ, ການນຳໃຊ້ດິນທົດລອງ ແລະ ສາທິດອັດຕາຝຸ່ນ, ການສ້າງຕົວແບບ ການຈັດການດິນ, ນ້ຳ ແລະ ຝຸ່ນ ແລະ ການສ້າງອາສາສະໝັກໝໍດິນ.

ມາດຕາ 34 ການປັບປຸງດິນກະສິກຳ

ການປັບປຸງດິນກະສິກຳ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ປັດໄຈການຜະລິດ, ນຳໃຊ້ເຕັກນິກ ແລະ ວິທີການຕ່າງໆ ທີ່ເໝາະສົມ ເຮັດໃຫ້ດິນມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ, ສາມາດຕອບສະໜອງ ທາດອາຫານໃຫ້ພືດຢ່າງພຽງພໍ ແນໃສ່ເພີ່ມສະມັດຕະພາບການຜະລິດ ຕໍ່ຫົວໜ່ວຍພື້ນທີ່ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຢ່າງຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 35 ການຟື້ນຟູດິນກະສິກຳ

ການຟື້ນຟູດິນກະສິກຳ ແມ່ນ ການແກ້ໄຂຜົນກະທົບ ຫຼື ການເຊື່ອມໂຊມຂອງດິນ ທີ່ເກີດຈາກການກະທຳຂອງມະນຸດ ຫຼື ທຳມະຊາດ ໃຫ້ກັບຄືນສູ່ສະພາບເດີມ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ເຕັກນິກ ແລະ ວິທີການ ທາງວິທະຍາສາດທີ່ເໝາະສົມ ເຂົ້າໃນການຟື້ນຟູ ຫຼື ປ່ອຍໃຫ້ດິນຟື້ນຟູຕາມທຳມະຊາດ ດ້ວຍຕົວມັນເອງ.

ມາດຕາ 36 ການນຳໃຊ້ຝຸ່ນ

ການນຳໃຊ້ຝຸ່ນ ແມ່ນ ການເພີ່ມທາດອາຫານພືດ ໃນດິນແຕ່ລະເຂດ ທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ໂດຍປະຕິບັດຕາມ ເຕັກນິກວິຊາການ ຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ເປັນຕົ້ນ ນຳໃຊ້ຝຸ່ນ (ຝຸ່ນອານິງຄະທາດ, ຝຸ່ນອິງຄະທາດ ແລະ ຝຸ່ນຊີວະພາບ)ໃຫ້ຖືກຕາມ ສູດຝຸ່ນ, ອັດຕາ, ເວລາ ແລະ ວິທີການໃສ່ ຕໍ່ກັບດິນ ແລະ ພືດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການນຳໃຊ້ມີປະສິດທິພາບ, ຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ພືດ, ສຸຂະພາບຂອງຄົນ-ສັດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 37 ການອະນຸລັກຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນກະສິກຳ

ການອະນຸລັກຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນກະສິກຳ ແມ່ນ ການຮັກສາສະພາບທາງທຳມະຊາດຂອງດິນ ບໍ່ໃຫ້ເຊື່ອມຄຸນ ເປັນຕົ້ນ ບໍ່ໃຫ້ດິນສູນເສຍໂຄງສ້າງ, ທາດອາຫານ ແລະ ລະບົບຊີວະວິທະຍາຂອງດິນ ທີ່ອາດເກີດ

ຂຶ້ນເພາະ ການເຊາະເຈື່ອນ, ການໃຊ້ດິນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ໂດຍຂາດການປັບປຸງດິນ, ທີ່ຕິດພັນກັບການຮັກສາປ່າ ແລະ ແຫຼ່ງນ້ຳໄວ້ກັບທີ່ດິນ.

ມາດຕາ 38 ການນຳໃຊ້ດິນທົດລອງ ແລະ ສາທິດອັດຕາຝຸ່ນ

ການນຳໃຊ້ດິນທົດລອງ ແລະ ສາທິດອັດຕາຝຸ່ນ ແມ່ນ ການຊອກຮູ້ອັດຕາຝຸ່ນທີ່ເໝາະສົມຕໍ່ກັບການປູກພືດ ໃນດິນແຕ່ລະປະເພດ ເມື່ອໄດ້ອັດຕາຝຸ່ນທີ່ເໝາະສົມແລ້ວ ກໍ່ສາທິດໃນເຂດຕ່າງໆ ທີ່ມີປະເພດດິນດຽວກັນ ເມື່ອການສາທິດໄດ້ປະສິດທິຜົນ ກໍ່ແນະນຳ ແລະ ຂະຫຍາຍ ອັດຕາການນຳໃຊ້ຝຸ່ນ ອອກສູ່ຊາວກະສິກອນຢ່າງກວ້າງຂວາງ.

ມາດຕາ 39 ການສ້າງຕົວແບບ ການຈັດການ ດິນ, ນ້ຳ ແລະ ຝຸ່ນ

ການສ້າງຕົວແບບ ການຈັດການ ດິນ, ນ້ຳ ແລະ ຝຸ່ນ ແມ່ນ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ໃນພື້ນທີ່ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ຈາກໄພທຳມະຊາດ ເປັນຕົ້ນ ເຂດແຫ້ງແລ້ງ, ດິນມີຄວາມອຸດົມສົມບູນຕ່ຳ, ໂດຍການ ຖ່າຍທອດ ເຕັກນິກການຈັດການ ດິນ, ນ້ຳ ແລະ ຝຸ່ນ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດດຳເນີນການຜະລິດ ໃນພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວ ຢ່າງມີ ປະສິດທິຜົນ ແລະ ເປັນບ່ອນຖ່າຍທອດບົດຮຽນ ໃຫ້ແກ່ກະສິກອນອື່ນໄດ້.

ມາດຕາ 40 ການສ້າງອາສາສະໝັກໝໍດິນ

ການສ້າງອາສາສະໝັກໝໍດິນ ແມ່ນ ການເລືອກເອົາຕົວແທນຂອງຊາວກະສິກອນ ທີ່ມີຄວາມສະໝັກໃຈ ບ້ານລະ ໜຶ່ງ ຫາ ສາມ ທ່ານ ມາຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບເຕັກນິກ ການຈັດການ ດິນ, ນ້ຳ, ຝຸ່ນ ຕໍ່ການປູກພືດ ແລະ ນຳພາຊາວກະສິກອນປະຕິບັດຕົວຈິງ ເພື່ອຊ່ວຍພັດທະນາທີ່ດິນໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນສູງ.

ໝວດທີ 7
ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ

ມາດຕາ 41 ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ

ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນປູກເຂົ້າ, ປູກພືດລົ້ມລຸກ ຫຼື ພືດອາຍຸສັ້ນ, ປູກໄມ້ໃຫ້ ໝາກ, ລ້ຽງສັດ ແລະ ປະມົງ, ການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງດ້ານກະສິກຳ ຕາມເຂດທີ່ດິນກະສິກຳ ທີ່ໄດ້ກຳນົດ ລວມທັງ ດິນກະສິກຳອື່ນໆ ເປັນຕົ້ນ ດິນລານຕາກ, ໂຮງງານປຸງແຕ່ງກະສິກຳຂັ້ນຕົ້ນ.

ມາດຕາ 42 ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນປູກເຂົ້າ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນປູກເຂົ້າ ຕ້ອງນຳໃຊ້ທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ ເພື່ອເປົ້າໝາຍການປູກເຂົ້າ ແລະ ການປູກພືດລົ້ມລຸກ ຫຼື ພືດອາຍຸສັ້ນເທົ່ານັ້ນ ເປັນຕົ້ນ ພືດຕະກຸນຖົ່ວ, ພືດຜັກ ໂດຍມີການປັບປຸງດິນ ແລະ ເຮັດການຜະລິດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ບໍ່ປະເປັນເຮື້ອ.

ມາດຕາ 43 ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນປູກພືດລົ້ມລຸກ ຫຼື ພືດອາຍຸສັ້ນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນປູກພືດລົ້ມລຸກ ຫຼື ພືດອາຍຸສັ້ນ ຕ້ອງນຳໃຊ້ທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ ເພື່ອເປົ້າໝາຍ ປູກພືດທີ່ມີອາຍຸຕ່ຳກ່ວາ ໜຶ່ງປີລົງມາ ເປັນຕົ້ນ ສາລີ, ຖົ່ວ, ໝາກເດືອຍ, ອ້ອຍ, ຝ້າຍ, ໝາກງາ ໂດຍມີການປັບປຸງດິນ ແລະ ເຮັດການຜະລິດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ບໍ່ປະເປັນເຮື້ອ.

ມາດຕາ 44 ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນປູກໄມ້ໃຫ້ໝາກ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນປູກໄມ້ໃຫ້ໝາກ ຕ້ອງນຳໃຊ້ທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ ເພື່ອເປົ້າໝາຍ ປູກພືດທີ່ມີອາຍຸຫຼາຍກ່ວາໜຶ່ງປີຂຶ້ນໄປ ເປັນຕົ້ນ ໝາກມ່ວງ, ໝາກລໍາໄຍ, ໝາກມຸ້ຍ, ໝາກຂາມ, ໝາກກ້ຽງ ໂດຍມີການປັບປຸງດິນ ແລະ ເຮັດການຜະລິດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ບໍ່ປະໃຫ້ຮົກເຮື້ອ.

ມາດຕາ 45 ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນລ້ຽງສັດ ແລະ ປະມົງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງສິດນຳໃຊ້ ທີ່ດິນລ້ຽງສັດ ແລະ ປະມົງ ຕ້ອງນຳໃຊ້ທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ ເພື່ອເປົ້າໝາຍການລ້ຽງ ແລະ ຂະຫຍາຍແນວພັນສັດ ແລະ ສັດນໍ້າ ເປັນຕົ້ນ ງົວ, ຄວາຍ, ໝູ, ແບ້, ປາ, ກຸ້ງ ໂດຍມີການອານຸລັກ, ປັບປຸງດິນ, ປັບປຸງນໍ້າ ແລະ ເຮັດການຜະລິດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ມາດຕາ 46 ການກຳນົດເນື້ອທີ່ດິນກະສິກຳສຳລັບການນຳໃຊ້

ການກຳນົດເນື້ອທີ່ດິນກະສິກຳສຳລັບການນຳໃຊ້ ແມ່ນ ການກຳນົດເນື້ອທີ່ຕໍ່ແຮງງານການຜະລິດຂອງຄອບຄົວໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຂອງທ້ອງຖິ່ນ, ຈຸດພິເສດທາງດ້ານພູມສັນຖານ, ແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ຄວາມໝາແໜ້ນຂອງພົນລະເມືອງ ເພື່ອຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນໃນຂອບເຂດເນື້ອທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ການນຳໃຊ້ດິນປູກເຂົ້າ ສູງສຸດ ບໍ່ເກີນ ໜຶ່ງ ເຮັກຕາ ຕໍ່ ໜຶ່ງ ແຮງງານໃນຄອບຄົວ;
2. ການນຳໃຊ້ດິນປູກພືດລົ້ມລຸກ ຫຼື ພືດອາຍຸສັ້ນ ສູງສຸດ ບໍ່ເກີນ ສາມ ເຮັກຕາ ຕໍ່ ໜຶ່ງ ແຮງງານໃນຄອບຄົວ;
3. ການນຳໃຊ້ດິນປູກໄມ້ໃຫ້ໝາກ ສູງສຸດ ບໍ່ເກີນ ສາມ ເຮັກຕາ ຕໍ່ ໜຶ່ງແຮງງານໃນຄອບຄົວ;
4. ການນຳໃຊ້ດິນປອກໂລ້ນ ຊຶ່ງຫັນມາປູກພືດພັນຫຍ້າລ້ຽງສັດ ສູງສຸດ ບໍ່ເກີນສິບຫ້າ ເຮັກຕາ ຕໍ່ ໜຶ່ງ ແຮງງານໃນຄອບຄົວ;
5. ການນຳໃຊ້ດິນລ້ຽງສັດ ສູງສຸດ ບໍ່ເກີນ ໜຶ່ງ ເຮັກຕາ ຕໍ່ ໜຶ່ງແຮງງານ ໃນຄອບຄົວ.
6. ການນຳໃຊ້ດິນກະສິກຳ ສຳລັບຜູ້ປະກອບການຜະລິດເປັນສິນຄ້າສາມາດປະຕິບັດຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ມາດຕາ 54 ແລະ 59.

ໝວດທີ 8
ການເຊົ່າ, ການສຳປະທານທີ່ດິນກະສິກຳ

ມາດຕາ 47 ການເຊົ່າທີ່ດິນກະສິກຳ ທີ່ເປັນສິດນຳໃຊ້ຂອງພົນລະເມືອງລາວ

ການເຊົ່າທີ່ດິນກະສິກຳ ທີ່ເປັນສິດນຳໃຊ້ຂອງພົນລະເມືອງລາວ ແມ່ນ ການຕົກລົງກັນລະຫວ່າງເຈົ້າຂອງທີ່ດິນ ແລະ ຜູ້ເຊົ່າ ເພື່ອນຳໃຊ້ທີ່ດິນເຂົ້າໃນກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ເປັນຕົ້ນ ການປູກຝັງ, ລ້ຽງສັດ, ການປະມົງ ໃຫ້ເກີດຜົນປະ�โຫຍດ ຕໍ່ ສອງຝ່າຍ ຊຶ່ງການເຊົ່າຕ້ອງໄດ້ຮັບການຄົ້ນຄວ້າເຫັນດີ ແລະ ຢັ້ງຢືນຈາກຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຮັບປະກັນໄດ້ຄວາມປອດໄພທາງສັງຄົມ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊັບພະຍາກອນດິນ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕ້ອງການເຊົ່າທີ່ດິນກະສິກຳທີ່ເປັນສິດນຳໃຊ້ຂອງພົນລະເມືອງ ລາວ ຕ້ອງ:

1. ມີບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ໂດຍຜ່ານການຮັບຮອງຈາກຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

2. ມີບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງມາດຕະການແກ້ໄຂຢ່າງເໝາະສົມ ໂດຍການຢັ້ງຢືນຮັບຮອງຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

3. ມີແຜນດຳເນີນງານ ໂດຍເລັ່ງໃສ່ການປົກປັກຮັກສາແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ການບຸກເບີກເນື້ອທີ່, ການພັດທະນາບ້ານ, ການສົ່ງເສີມປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການດຳເນີນການຜະລິດ, ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ອື່ນໆ ຕະຫຼອດເຖິງການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດ;

4. ມີເອກະສານຢັ້ງຢືນສະຖານະພາບທາງດ້ານການເງິນ, ຈ່າຍຄ່າເຊົ່າ, ຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ຄ່າຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ, ຄ່າການສຳຫຼວດວັດແທກ, ຄ່າວິໄຈດິນ, ຄ່າປັບໜ້າດິນ, ຄ່າບຳລຸງ ຟື້ນຟູດິນ, ຄ່າທຳນຽມອື່ນໆຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

5. ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ.

ມາດຕາ 48 ການປະເມີນ ລາຄາ ເຊົ່າທີ່ດິນກະສິກຳ

ການປະເມີນລາຄາເຊົ່າທີ່ດິນກະສິກຳ ໃນແຕ່ລະເຂດ ແມ່ນ ມອບໃຫ້ ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຮ່ວມກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນການຄົ້ນຄວ້າ ສົມທົບກັບ ເຈົ້າຂອງທີ່ດິນ (ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງ) ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າຄວາມເປັນເອກກະພາບດ້ານລາຄາໃນການເຊົ່າ ຕາມສະພາບ ເງື່ອນໄຂຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລ້ວສະເໜີໃຫ້ກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕາມແຕ່ລະຂັ້ນເພື່ອອະນຸຍາດ.

ມາດຕາ 49 ການອະນຸຍາດເນື້ອທີ່ ແລະ ກຳນົດເວລາ ໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນກະສິກຳ

ການອະນຸຍາດເນື້ອທີ່ ແລະ ກຳນົດເວລາ ໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນ ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການ ສົມທົບກັບຂະແໜງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂອບເຂດສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ຮ່ວມກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້ານຳສະເໜີເຈົ້າເມືອງ ເພື່ອ ອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນກະສິກຳ ຮ້ອຍ ເຮັກຕາ ລົງມາ ຕໍ່ ໜຶ່ງກິດຈະການ ແລະ ກຳນົດເວລາ ການເຊົ່າ ສູງສຸດ ບໍ່ ເກີນ ສາມປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີຕາມການຕົກລົງຂອງຄູ່ສັນຍາ ໂດຍໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ;

2. ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ຮ່ວມກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້ານຳສະ ເໜີເຈົ້າແຂວງ ເພື່ອອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນກະສິກຳ ໜຶ່ງຮ້ອຍໜຶ່ງ ຫາ ຫ້າຮ້ອຍ ເຮັກຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງກິດຈະການ ແລະ ກຳນົດເວລາ ການເຊົ່າ ສູງສຸດບໍ່ເກີນ ຫ້າປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ຕາມການຕົກລົງຂອງຄູ່ສັນຍາ ໂດຍ ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;

3. ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ມີສິດອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າ ທີ່ດິນກະສິກຳ ຫ້າຮ້ອຍໜຶ່ງ ຫາ ໜຶ່ງພັນ ເຮັກຕາ ຕໍ່ ໜຶ່ງໂຄງການ ແລະ ກຳນົດເວລາ ການເຊົ່າ ສູງສຸດ ບໍ່ ເກີນ ສິບ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ໂດຍເປັນການເອກກະພາບຈາກພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຕາມການຕົກລົງຂອງ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຖ້າເນື້ອທີ່ ການເຊົ່າ ຫາກ ເກີນ ກວ່າ ໜຶ່ງພັນ ເຮັກຕາ ຕ້ອງ ມີການຕົກລົງຈາກ ລັດຖະບານ ຕາມການສະເໜີ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

ມາດຕາ 50 ການສໍາປະທານທີ່ດິນກະສິກໍາຂອງລັດ

ການສໍາປະທານທີ່ດິນກະສິກໍາຂອງລັດ ແມ່ນ ການອະນຸຍາດຂອງລັດ ໃຫ້ຜູ້ຂໍສໍາປະທານ ນໍາໃຊ້ທີ່ດິນໃນພື້ນທີ່ໃດໜຶ່ງ ທີ່ລັດໄດ້ຈັດສັນໄວ້ແລ້ວ ເປັນຕົ້ນ ທີ່ດິນສໍາລັບການປູກຝັງ, ລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການລົງທຶນ ຕາມສັນຍາສໍາປະທານ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕ້ອງການສໍາປະທານທີ່ດິນກະສິກໍາຂອງລັດຕ້ອງ:

1. ມີບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ໂດຍຜ່ານການຮັບຮອງຈາກຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

2. ມີບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງມາດຕະການແກ້ໄຂຢ່າງເໝາະສົມ ໂດຍການຢັ້ງຢືນຮັບຮອງຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

3. ມີແຜນດໍາເນີນງານ ໂດຍເລັງໃສ່ການປົກປັກຮັກສາແຫຼ່ງນໍ້າ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ການບຸກເບີກເນື້ອທີ່, ການພັດທະນາບ້ານ, ການສົ່ງເສີມປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການດໍາເນີນການຜະລິດ, ການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ອື່ນໆ ຕະຫຼອດເຖິງການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດ;

4. ມີເອກະສານຢັ້ງຢືນສະຖານະພາບທາງດ້ານການເງິນ,ຈ່າຍຄ່າສໍາປະທານ, ຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆເປັນຕົ້ນ ຄ່າຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ, ຄ່າການສໍາຫຼວດວັດແທກ, ຄ່າວິໄຈດິນ, ຄ່າປັບໜ້າດິນ, ຄ່າບໍາລຸງຟື້ນຟູດິນ, ຄ່າທໍານຽມອື່ນໆຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

5. ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ.

ມາດຕາ 51 ການອະນຸຍາດເນື້ອທີ່ ແລະ ເວລາ ໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນກະສິກໍາຂອງລັດ

ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ຂັ້ນແຂວງ ເປັນເຈົ້າການ ສົມທົບກັບ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ເພື້ອຄົ້ນຄວ້າຄໍາສະເໜີຂໍອະນຸຍາດເນື້ອທີ່ ແລະ ເວລາ ໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນກະສິກໍາຂອງລັດ ແລ້ວສະເໜີ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ເຈົ້າແຂວງ ອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນກະສິກໍາ ບໍ່ເກີນ ຮ້ອຍ ເຮັກຕາ ຕໍ່ ໜຶ່ງກິດຈະການ ແລະ ກໍານົດເວລາ ການສໍາປະທານສູງສຸດ ບໍ່ ເກີນ ສິບຫ້າ ປີ.

2. ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ອະນຸຍາດໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນກະສິກໍາ ແຕ່ໜຶ່ງຮ້ອຍ ເຮັກຕາ ຫາ ໜຶ່ງພັນ ເຮັກຕາ ຕໍ່ ໜຶ່ງໂຄງການ ແລະ ກໍານົດເວລາການສໍາປະທານ ສູງສຸດ ບໍ່ ເກີນ ສາມສິບ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ໂດຍເປັນການເອກະພາບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃນກໍລະນີຂໍອະນຸຍາດເນື້ອທີ່ ແລະ ເວລາ ໃຫ້ສໍາປະທານທີ່ດິນກະສິກໍາຂອງລັດ ເກີນກວ່າ ໜຶ່ງພັນ ເຮັກຕາ ຕ້ອງ ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມການສະເໜີ ຂອງລັດຖະບານ.

ໝວດທີ 9
ຖານຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ດິນກະສິກໍາ

ມາດຕາ 52 ຖານຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ດິນກະສິກໍາ

ຖານຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ດິນກະສິກໍາ ແມ່ນ ບ່ອນເກັບກໍາຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບທີ່ດິນ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ມູນການສໍາຫຼວດ, ການວາງແຜນ, ການວິໄຈດິນ, ຜົນການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງອັດຕາຝຸ່ນ, ການຕິດຕາມ-ຢັ້ງຢືນການນໍາໃຊ້, ນິຕິກໍາ.

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ຖານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນກະສິກຳ ໂດຍເຊື່ອມກັບລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ດ້ວຍການປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ, ຄວາມສະດວກ, ທັນການ, ວ່ອງໄວ, ຊັດເຈນ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ລວມທັງໃຫ້ການບໍລິການເຜີຍແຜ່ຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 53 ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ດິນກະສິກຳ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ສາມາດເຂົ້າເຖິງ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ດິນກະສິກຳໃນຖານຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ດິນກະສິກຳ ໂດຍໃຫ້ເສຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການຕາມລະບຽບການ ຍົກເວັ້ນຂໍ້ມູນທີ່ດິນທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນໂຄງການຂອງລັດ ແລະ ການສຶກສາ.

ໝວດທີ 10
ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ

ມາດຕາ 54 ສິດຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ

ຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ທີ່ເປັນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຕົນ ຫຼື ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ຕາມກົດໝາຍ;
2. ພັດທະນາທີ່ດິນ ໃຫ້ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ ເພື່ອເພີ່ມມູນຄ່າຂອງການຜະລິດ;
3. ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານທາງດ້ານວິຊາການກະສິກຳ;
4. ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້, ໃບຢັ້ງຢືນການພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ;
5. ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການຜະລິດຂອງຕົນ;
6. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 55 ພັນທະຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ

ຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ມີພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ, ຕໍ່ເນື່ອງ, ບໍ່ປະໃຫ້ທີ່ດິນຮົກເຮື້ອ, ເປົ່າຫວ່າງຕໍ່ເນື່ອງຫຼາຍປີ;
2. ບໍ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ໃຫ້ແກ່ຄຸນນະພາບຂອງດິນ ແລະ ບໍ່ສ້າງຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
3. ປົກປັກຮັກສາທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບດີ, ບໍ່ໃຫ້ມີການເຊາະເຈື່ອນ, ຍຸບລົງ, ເຊື່ອມໂຊມ;
4. ປັບປຸງຄຸນນະພາບດິນກະສິກຳ ໃຫ້ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະ ເໝາະສົມສຳລັບການຜະລິດກະສິກຳ;
5. ບໍ່ລະເມີດສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ອື່ນ;
6. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 11
ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 56 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ

ຫ້າມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັບຈອງ, ບຸກເບີກທີ່ດິນກະສິກຳ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
2. ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ ແລະ ກົດໝາຍ ຫຼື ປະປ່ອຍດິນເປັນເຮື້ອ;
3. ບຸກລຸກ ຫຼື ຕັ້ງຖິ່ນຖານໃສ່ທີ່ດິນກະສິກຳ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
4. ຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກຳ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
5. ປອມແປງເອກະສານ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນກະສິກຳ;
6. ລະເມີດສັນຍາ ຫຼື ຊື້ຂາຍສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນກະສິກຳ;
7. ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ຫຼື ນາບຂູ່ພະນັກງານຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ;
8. ຍ້າຍ, ປ່ຽນແປງ ແລະ ທຳລາຍຫຼັກໝາຍເຂດທີ່ດິນກະສິກຳ;
9. ຖົມ, ຂຸດຄົ້ນທີ່ດິນກະສິກຳ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
10. ນຳໃຊ້ກົນຈັກໜັກເຂົ້າໃນການກຽມດິນໃນເຂດພື້ນທີ່ຄ້ອຍຊັນເກີນສິບຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ;
11. ສ້າງມົນລະພິດ ຕໍ່ທີ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
12. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 57 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ຫ້າມພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ສິດອຳນາດ, ຕຳແໜ່ງ, ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ເພື່ອຜົນປະ�โຫຍດສ່ວນຕົວ, ຄອບຄົວ, ໝູ່ຄະນະພັກ ພວກ,ຈຸ້ມເຈື້ອ ແລະ ຍາດພີ່ນ້ອງ;
2. ທວງເອົາ, ຂໍເອົາ ແລະ ຮັບເອົາ ສິນບົນ;
3. ຢັ້ງຢືນ ຫຼື ອອກເອກະສານ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນກະສິກາ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບການ;
4. ປອມແປງເອກະສານກ່ຽວກັບທີ່ດິນກະສິກຳ, ລາຍເຊັນ, ຕາປະທັບ;
5. ໃຊ້ສິດ ຫຼື ໜ້າທີ່ ເກີນຂອບເຂດ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜົນປະ�โຫຍດຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ຫຼື ສິດຜົນປະ�โຫຍດອັນຊອບທຳຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ນັກລົງທຶນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
6. ເມີນເສີຍ, ເລີນເລີ້ ຕໍ່ການປະຕິບັດໜ້າທີ່, ກົດໜ່ວງ, ຖ່ວງດຶງການພິຈາລະນາເອກະສານຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນກະສິກຳ;
7. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຍຸຕິທຳ, ລຳອຽງ, ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງລັດ ແລະ ລວມໝູ່;
8. ເປັນນາຍໜ້າ, ທີ່ປຶກສາໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກາ;
9. ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;

10. ທຳລາຍຫຼັກຖານ, ເອກະສານກ່ຽວກັບທີ່ດິນກະສິກຳ, ຍ້າຍ, ປ່ຽນແປງ ຫຼື ທຳລາຍ ຫຼັກໝາຍເຂດທີ່ດິນກະສິກຳ;

11. ມີພຶດຕິກາອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 12
ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ

ມາດຕາ 58 ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ

ລັດຖະບານ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ຕາມຫຼັກການລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບ ກັບກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງ, ອົງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້;
2. ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ຂັ້ນແຂວງ;
3. ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ຂັ້ນເມືອງ;
4. ຈຸງານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ບ້ານ ຂອງໜ່ວຍງານເສດຖະກິດ-ການເງິນບ້ານ.

ມາດຕາ 59 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ເພື່ອນຳສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ;

2. ຜັນຂະຫຍາຍນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ກາຍເປັນແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການລະອຽດ ພ້ອມທັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;

3. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ;

4. ສຳຫຼວດ ແລະ ສ້າງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳຂັ້ນສູນກາງ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານ ຮັບຮອງ;

5. ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການນຳໃຊ້, ການເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານ ທີ່ດິນກະສິກຳ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;

6. ສ້າງ, ຍົກລະດັບ ແລະ ນຳໃຊ້ບຸກຄະລາກອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

7. ສ້າງປື້ມຕິດຕາມການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ, ໃບຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນການພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;

8. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ປະກອບຄຳເຫັນ ທາງດ້ານວິຊາການ ໃນການອະນຸມັດໃຫ້ເຊົ່າ, ສຳປະທານ, ການປ່ຽນເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ ແລະ ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກຳເປັນທີ່ດິນປະເພດອື່ນ;

9. ສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ຖານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ດິນກະສິກຳ ຢ່າງລວມສູນ ໃນທົ່ວປະເທດ ພ້ອມທັງສະໜອງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

10. ຮັບ, ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ;

11. ປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການປະຕິບັດວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ;

12. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ;

13. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

14. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 60 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍນະ�โยบาย, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ກາຍເປັນແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການລະອຽດ ພ້ອມທັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;

2. ຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ເພື່ອສະເໜີ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນ ເພື່ອພິຈາລະນາ;

3. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ນະ�โยบาย, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ;

4. ສຳຫຼວດ ແລະ ສ້າງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ພະແນກການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສະເໜີ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ຮັບຮອງ;

5. ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການນຳໃຊ້, ການເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານ ທີ່ດິນກະສິກຳ;

6. ສະເໜີ ສ້າງ, ຍົກລະດັບ ແລະ ນຳໃຊ້ບຸກຄະລາກອນກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

7. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ປະກອບຄຳເຫັນ ທາງດ້ານວິຊາການ ໃນການອະນຸມັດໃຫ້ເຊົ່າ, ສຳປະທານ, ການປ່ຽນເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ ແລະ ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກຳເປັນທີ່ດິນປະເພດອື່ນ;

8. ເກັບກຳ ແລະ ສັງລວມ ຂໍ້ມູນທີ່ດິນກະສິກຳ;

9. ຮັບ, ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ;

10. ປະສານສົມທົບກັບ ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ພະແນກ, ອົງການທຽບເທົ່າ ພະແນກ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ອົງການປົກຄອງເມືອງ ໃນການປະຕິບັດວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ;

11. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງຂັ້ນເທິງ;

12. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

13. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 61 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍນະ�โยบาย, ແຜນຍຸດທະສາດ , ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ກາຍເປັນແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການລະອຽດ ພ້ອມທັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;

2. ເຂົ້າຮ່ວມຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ເພື່ອສະເໜີ ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ເພື່ອພິຈາລະນາ;

3. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ນະ�โยบาย, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ;

4. ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການນຳໃຊ້, ການເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານ ທີ່ດິນກະສິກຳ;

5. ສະເໜີ ສ້າງ, ຍົກລະດັບ ແລະ ນຳໃຊ້ບຸກຄະລາກອນກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

6. ສຳຫຼວດ ແລະ ວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳຂັ້ນບ້ານ;

7. ອອກປື້ມຕິດຕາມການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ, ໃບຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນການພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຕາມລະບຽບການ;

8. ເກັບກຳ ແລະ ສັງລວມ ຂໍ້ມູນທີ່ດິນກະສິກຳ;

9. ຮັບ, ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ;

10. ປະສານສົມທົບກັບ ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຫ້ອງການ, ອົງການທຽບເທົ່າຫ້ອງການ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ, ອົງການປົກຄອງບ້ານ ໃນການປະຕິບັດວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ;

11. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງເມືອງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

12. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 62 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຈຸງານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂອງໜ່ວຍງານເສດຖະກິດ-ການເງິນບ້ານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ຈຸງານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ບ້ານ ຂອງໜ່ວຍງານເສດຖະກິດ-ການເງິນບ້ານ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະ�โยบาย, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ;

2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ;

3. ຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຂອງຊາວກະສິກອນ ພາຍໃນບ້ານ;

4. ເຂົ້າຮ່ວມ ສຳມະນາ, ຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ;

5. ເຂົ້າຮ່ວມ ການສຳຫຼວດ ແລະ ວາງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ;

6. ເຂົ້າຮ່ວມ ການຕິດຕາມ ແລະ ຢັ້ງຢືນ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ລວມທັງ ການຢັ້ງຢືນການພັດທະນາ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ;

7. ເຂົ້າຮ່ວມໄກ່ເກ່ຍບັນຫາ ແລະ ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນກະສິກຳ ພາຍໃນບ້ານ;

8. ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 63 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນການຮ່ວມມື ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມ ໃນວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 64 ເນື້ອໃນການກວດກາທີ່ດິນກະສິກຳ

ການກວດກາວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບທີ່ດິນກະສິກຳ;

2. ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງອົງການ ແລະ ພະນັກງານຄຸ້ມຄອງວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ;

3. ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ;

4. ການນຳໃຊ້ສິດ, ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 65 ຮູບການກວດກາທີ່ດິນກະສິກຳ

ການກວດກາທີ່ດິນກະສິກຳ ມີ ສາມ ຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາທີ່ມີລັກສະນະເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ ຊຶ່ງປະຕິບັດຢ່າງໜ້ອຍ ສອງ ຄັ້ງຕໍ່ປີ;

2. ການກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນການກວດການອກແຜນ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າຢ່າງໜ້ອຍ ຊາວສີ່ ຊົ່ວໂມງ;

3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາໃນເວລາທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ;

4. ການກວດກາ ສາມາດດຳເນີນທັງດ້ານເອກະສານ ແລະ ການປະຕິບັດຕົວຈິງຢູ່ສະຖານທີ່ປະຕິບັດງານ.

ໝວດທີ 13
ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 66 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 67 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ ຫຼື ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ຫຼື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ.

ໝວດທີ 14
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 68 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ອອກຄຳແນະນຳ, ຈັດຕັ້ງ, ເຜີຍແຜ່ ແລະ ຊຸກຍູ້ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

ກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດຳລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 69 ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດ ສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການສິບຫ້າວັນ.

ຕາງໜ້າ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ
ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ